

lavest lønnede Lærere tror jeg, det vilde have været meget heldigt, og det vilde have været en god Gerning at gøre over for de Lærere, der iryffes af Næringsforger til Skole. Men dertil kommer en anden Betragtning, som man ikke maa overse, og det er den, at til Foraaret eller i alt Fald til næste Aar skulle Lærereboderne atter omreguleres, og saa er den højtærede Minister og ærede Medlemmer vist nok klare over, at Reguleringssummerne ville gaa betydelig nedad. Deraf vil Følgen blive, at de Lærereboder paa Landet paa 1600 Kr. og de i Byerne paa 2000 Kr., som ikke nu saa Del i Tillæget, ville gaa vist nok et Par Hundrede Kroner nedad, og altsaa saa Del i Tilskuddet. Der vil altsaa blive en meget stor Del flere Lærere, der til næste Aar ville saa Del i Tilskuddet, end der er i Aar, og altsaa vil Tillæget for den enkelte Lærer blive betydelig mindre. Seg glemmer Iet ikke, at den højtærede Minister har forelagt et Skolelovsforslag, der betydelig vil forbedre Lærernes Naar, og jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, at han vil forsøge at gennemføre et saadant Forslag, som jeg selvfølgelig dog ikke i alle Hensninger kan slutte mig til, men det ligger jo ikke for her, det kunne vi tale om, naar Loven kommer til Behandling. Seg glemmer ikke, at den højtærede Minister har forelagt et saadant Forslag, men den ærede Minister har jo selv foreslaet, at det Forslag ikke skal træde i Kraft før 1898, saa selv om vi forudsætte, at Lovforslaget bliver færdigt i indeværende Samling, vil det dog vare to Aar, inden Loven træder i Kraft, og jeg mener da, at i de to Aar bør Statskassen give et tilstrækkeligt Tilskud til Lærereboderne jaaledes, at de lavest lønnede Lærere kunne gøre deres Gerning uden Næringsforger. — Endnu har jeg et ganske lille Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister, som jeg ikke ser her, men maaste han saa ved Beslighed vil være saa venlig at besvare det. Det er, som bekendt, saadan, at naar de unge medicinske Kandidater skulle aftjene deres Børnepligt, komme de ind som Underlæger, og det er jo en ganske let Maade for de unge Mennesker at aftjene deres Børnepligt. Men man har meddelt mig, at de i den første Maaned af deres Soldatertid ingen Lønning saa. Nu vil jeg spørge den højtærede Krigsminister, om det forholder sig rigtig, og i saa Fald, hvad Grunden kan være hertil. At de unge Mennesker skulle aftjene deres Børnepligt, er selvfølgelig i sin gode Orden, men det forekommer mig ikke at være i sin gode Orden, at de skulle leve af deres egen Pung den første Maaned,

hvis de overhovedet have noget at leve af. Den højtærede Minister vil altsaa nok oplyse, hvorvidt det forholder sig rigtig, og i bekræftende Fald da søge at saa denne Sag ordnet paa en heldigere Maade i Fremtiden.

Seg vil saa slutte med et Ønske. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgtreds. (Scharling) sluttede forleden Dag med det Ønske, at vi snart maatte naa til at saa en ny Rigsdagsbygning. Det ærede Medlems og mine Ønsker pleje ikke ofte at falde sammen, men jeg kan dog meget vel slutte mig til det ærede Medlems Ønsker i denne Hensning. Seg vil imidlertid udtale et andet Ønske, og det er det, at vi i en nær Fremtid maatte naa til at saa en ny Bygning for det lgl. Bibliotek. Seg har tit tænkt derpaa, naar jeg har været paa Biblioteket og set Forholdene der. Der er efter min Mening en meget stor Risiko ved at have disse store, uvurderlige og uerstattelige Statte henstaaende i en saa gammel og brandsarlig Bygning, som det lgl. Bibliotek virkelig er. Seg vil derfor ønske, at vi snart kunde naa til at saa en ny Bygning for det lgl. Bibliotek.

Th. Larsen: Naar man har lyttet til den Forhandling, der har været ført her i Salen i disse Dage, og set, hvordan Reformtravene have dnyget sig op højere og højere, Krav, der ere et Udtryk for Befolkningens Haab til Regering og Rigsdag og for Ønsket om Støtte for de forskellige Erhvervsgræne, naar man f. Eks. hører, at Landets Hovederhverv, Landbruget, er saa daarlig stillet i økonomisk Henseende, at det saa at sige knager i alle Ender og Kanter, og at det derfor stiller Krav om bedre Etsportforhold for Landbrugsprodukter o. s. v., naar Justeriet stiller sine Krav om Justerihavne og Rødhavne, naar Arbejderne flage, og med Hætte, over de daarlige økonomiske Naar, hvorunder de leve, naar der bliver fremsat Forslag til en Stolereform o. s. v., o. s. v., saa er det jo en selvfølgelig Sag, at det er Krav, hvis Gennemførelse vil komme til at koste en Masse Penge. Naar man saa, samtidig med at man ser Reformtravens store Vunte, lægger Mærke til, at der paa Finansloven kun beregnes et forholdsviis lille bitte Overskud, kommer den Tanke uvilkaarlig til at paatrænge sig: Hvorfra skulle alle disse Penge komme til Løsningen af alle disse Opgaver, saadan at der virkelig kan foretages noget indgribende, noget, der kan saa Betydning for Samfundet? Skal det ske ved Hjælp af ny Stattepaalæg, eller hvordan skal det gaa til? Der er talt